

sin Neutralitet, vil det medføre Kalamiteter, ikke blot nationale, men ogsaa økonomiske, som ville være langt større og mere byrdefulde for Landet end Optagelsen af det Statslaan, der er nødvendigt til at bringe vort Forsvarsvæsen op til Effektivitet. Og med Hensyn til den Henvi- ning, som det ærede Medlem var saa glad ved, til min Tale ved Finanslovens Fore- læggelse sidste Efteraar, ja saa kan det ærede Medlem se lidt længere hen i denne Tale, og han vil der udtrykkelig finde en Henvi- ning til de store ekstraordinære Ud- gifter, som det vil blive nødvendigt at af- holde til Forsvarsvæsenet. Jeg knyttede netop dertil den Henstilling, som jeg frem- kom med, om at være sparsommelig paa andre Omraader, thi disse Udgifter kunde vi ikke undgaa.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Ja, den højtærede Konseils- præsident har Ret i, at vi skulle indrette vort Forsvarsvæsen netop saaledes, som vi have Evne til, men naar vi paa en Tid, hvor den højtærede Konseilspræsident selv erkender — og han kan vel ikke have skiftet Anskuelse paa dette Punkt siden den 29. September —, at det gælder for os om at løsgøre det danske Samfund fra den udenlandske Kredit, og siger, at Sta- ten bør gaa i Spidsen derfor, gøre store Statslaan for vort Forsvarsvæsens Skyld, saa handle vi som de, der leve over Evne, noget af det uklogeste og uforsigtigste, vi kunne gøre, og gøre os mere og mere af- hængige af Udlandets Kapital i Stedet for at bruge det Raad, som den højtærede Konseilspræsident gav os som Finansmi- nister: At frigøre os for de Baand, som den udenlandske Kapital lægger paa os.

Konseilspræsidenten (N. Neergaard): Jeg har fornøftigvis aldrig nogen Sinde hverken i den Tale eller andre udtalt den Opfattelse, at vi skulde kunne undgaa Statslaan i Fremtiden. Jeg har kun advaret imod alle saadanne Udgifter, som ikke var strengt nødvendige, for at vi ikke der- ved skulde komme i for stærk økonomisk Afhængighed af Udlandet. Efter min Over- bevisning kan vor økonomiske Tilstand vel bære et Statslaan som det, her bliver Tale om til Afholdelse af de ekstraordi- nære Forsvarsudgifter.

Borgbjerg: Jeg tror ikke, det vil lykkes den højtærede Konseilspræsident at tilvejebringe Overenstemmelse mellem sin nuværende Holdning og den Tale, han holdt i September, lige saa lidt som det er lykkedes ham i Dag at tilvejebringe Over- ensstemmelse mellem sit nuværende Stand- punkt og den Tale, han holdt for omtrent 4 Aar siden. Jeg tog Ordet, fordi jeg nu har overbevist mig om, at min Hukommelse ikke svigtede mig, — som det blev sagt af et æret Medlem —, naar jeg før sagde, at det var i Sommeren 1905, Marokkoaf- føeren var oppe, denne Affære, der truede med at sætte Europa i Flamme og med- førte, at den franske offentlige Mening endogsaa styrtede Udenrigsministeren Hr. Delcassé for at bevare Freden. Det var altsaa umiddelbart efter en saadan Situa- tion, hvor alt var i Ophidselse, hvor Fran- krig og Tyskland syntes at skulle tørne sammen, hvor den franske Udenrigsminister blev styrtet, hvor Militærudgifterne voksede enormt, hvor alle Stater slog paa Sværdet, at det ærede Medlem fra Æbeltøft (N. Neergaard) holdt denne Tale om, at han fastholdt Kravet om Militærudgifternes Nedgang her i Danmark.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Den højtærede Konseilspræ- sident kan paa ingen Maade komme bort fra dette, at det er højst uheldigt for ham, at han staar her den 29. September 1908 som Finansminister og formaner til Spar- sommelighed og opfordrer os til at frigøre os for vor alt for store udenlandske Gæld, og det saa netop bliver ham, der ganske kort efter som Forsvarsminister forelægger denne Rigsdag de dyreste Militærforslag, vi have set, og ønsker dem gennemførte ved Hjælp af Statslaan, altsaa en For- øgelse af vor Statsgæld.

Konseilspræsidenten (N. Neergaard): Ja, det kan jo ikke lykkes det ærede Med- lem at paavise nogen Modsætning der, da jeg i selve den Tale, som det ærede Med- lem citerer, har henpeget paa Nødvendig- heden af at afholde store ekstraordinære Udgifter til Forsvarsvæsenet. Det vidste jo ogsaa ethvert Barn, efter at Forsvars- kommissionens Betænkning var kommen, at det Forslag, der maatte komme fra Re- geringen, maatte gaa ud paa betydelige ekstraordinære Udgifter, og det henpegede jeg netop paa.